

ผลกระทบของความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย

สมพร ปานยินดี¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบผลกระทบของตัวแปรสาเหตุได้แก่ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีต่อตัวแปรผลได้แก่ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย โดยผ่านตัวแปรกลางคือการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ โดยมีตัวแปรแทรกคือสมรรถนะทางเทคโนโลยี เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย ที่ประกอบธุรกิจอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis) ผลวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคมีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ 2) ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ 3) การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีผลกระทบทางบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย 4) สมรรถนะทางเทคโนโลยีไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการ เงินเนื้อเรซันวาย

คำสำคัญ : 1. ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค. 2. ความฉลาดทางอารมณ์.

3. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ. 4. ความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย. 5. สมรรถนะทางเทคโนโลยี.

---

¹ อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม อีเมล sompone_pyd@hotmail.com

The effects of Adversity Intelligence and Emotional Intelligence on Success of Generation Y Entrepreneurs

Somporn Panyindee²

Abstract

The purpose of this study was to investigate the independent variables, including adversity quotient and emotional intelligence that have an impact on the dependent variables, that is, the success of generation Y entrepreneurs. Entrepreneurial orientation was a moderator variable and technological competency was the intervening variable. The samples were generation Y entrepreneurs in Bangkok. The data were collected through questionnaire and analyzed using multiple regression analysis. The results were as follows: (1) adversity quotient positively affected entrepreneurial orientation; (2) emotional intelligence positively affected entrepreneurial orientation; (3) entrepreneurial orientation positively affected the success of generation Y entrepreneurs; and (4) technological competency did not have an effect on the relationship between entrepreneurial orientation and success of generation Y entrepreneurs.

Keywords : 1. Adversity quotient. 2. Emotional intelligence.
3. Entrepreneurial orientation. 4. Success of Generation Y entrepreneurs. 5. Technological competency.

---

² Lecturer at Faculty of Business Administration, Siam University, Bangkok, Thailand. Email address: sompone_pyd@hotmail.com

บทนำ

ปัจจุบันพบว่าโครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะช่วงวัยซึ่งเป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่พบได้ทั่วโลก นักวิชาการแบ่งกลุ่มคนตามช่วงวัย (generation) ได้หลายกลุ่ม แต่ช่วงวัยของกลุ่มคนที่ยังมีบทบาทสำคัญในองค์กรและในสังคม สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเบบี้บูม (Baby Boomers) คือคนที่เกิดช่วงปีค.ศ. 1946-1964 กลุ่มเจนเนอเรชั่นเอกซ์ เกิดปี ค.ศ.1965-1980 และกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย เกิดปีค.ศ.1981-2000 (Hammill, 2015) แต่ละกลุ่มจะมีความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน กลุ่มที่เริ่มมีบทบาทอย่างมากในการทำงานและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในขณะนี้คือกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย มีอายุประมาณ 15-35 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษา กลุ่มคนที่เริ่มต้นทำงาน หรืออาจจะเป็นผู้บริหารระดับต้นในองค์กร พฤติกรรมของกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายที่มักมีนิสัยชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง เด็ดโตมาพร้อมเทคโนโลยี ทำหลายอย่างได้พร้อม ๆ กัน และไม่ชอบอยู่ในกรอบหรือเงื่อนไข มีความต้องการเป็นผู้ประกอบการ (Chueabangkaew, 2011: 156) ซึ่งปัจจุบันผู้ประกอบการที่เริ่มต้นธุรกิจมีอายุไม่มากนัก บางคนเริ่มทำธุรกิจขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ทำให้มีรายได้ที่สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้อย่างดี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยสิ้นปี 2557 มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 2,736,744 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.73 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งประเทศ มีการจ้างงานในกิจการทุกขนาดรวมทั้งสิ้น 13,078,147 คน ผลผลิตภักดิ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในปี 2557 มีมูลค่า 5,212,004 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลจัดให้มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการ ประกอบด้วย การส่งเสริม SMEs ด้านการเงิน เช่นการปล่อยสินเชื่อ การร่วมลงทุน มาตรการการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การตลาดและการลงทุนในต่างประเทศ มาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีและการลงทุน รวมถึงมาตรการการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่โครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่ และการบริการศูนย์บ่มเพาะและสร้างแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการ (The Office of SMEs Promotion, 2015) ซึ่งจากการสนับสนุนของรัฐบาล ร่วมกับสถานการณ์ทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ และพฤติกรรมของคนกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ที่มีความกล้าเสี่ยง มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตและการตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองทำ มุ่งมั่นพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมได้รวดเร็ว ลงมือปฏิบัติทันที และมี

การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภคเพื่อสร้างเครือข่าย (Pruksanukul, 2015) จึงทำให้ผู้ประกอบการกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

การประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือตัวผู้ประกอบการเอง ต้องมีลักษณะของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (Yimsook, 2009) ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมทำงานเชิงรุก มีความสามารถทางนวัตกรรม และความกล้าเสี่ยง คนกลุ่มนี้มีความกล้าที่จะแตกต่าง ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีความแปลกใหม่แตกต่างจากคู่แข่งอื่น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ประกอบการที่เริ่มต้นประกอบธุรกิจใหม่ นั้นต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคนานาประการ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อนำพาธุรกิจให้ผ่านพ้นปัญหาต่าง ๆ (Stoltz, 1997) แต่มีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยที่เมื่อพบกับปัญหาและอุปสรรค เกิดความท้อแท้ไม่สามารถพิจารณาหาแนวทางการแก้ไข ไม่มีความอดทน ทำให้ต้องล้มเลิกกิจการ ในทางตรงกันข้าม ผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคสูงมักจะมองปัญหาอุปสรรคเป็นความท้าทาย และเป็นโอกาสที่ดีที่ธุรกิจจะเติบโตเมื่อผ่านพ้นวิกฤตได้ นอกจากนี้ความฉลาดทางอารมณ์ ยังเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการที่จะต้องมีความ (Awwad and Ali, 2012) ผู้ประกอบการที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะเป็นผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จสูง มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการประกอบธุรกิจ มีทักษะทางสังคมที่ดีสามารถจูงใจผู้อื่น สร้างเครือข่ายความร่วมมือได้ดี จากคุณลักษณะดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ช่วยขับเคลื่อนความมีนวัตกรรม การปฏิบัติเชิงรุก และความกล้าเสี่ยง (Hadizadeh, et al., 2009) และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการ ตลอดจนสามารถนำองค์การเติบโตได้อย่างยั่งยืน

จากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย และสมรรถนะทางเทคโนโลยี พบว่าในอดีตที่ผ่านมามีการศึกษาความสัมพันธ์ของบางตัวแปรและเป็นบริบทของต่างประเทศ ยังไม่มีการศึกษาครอบคลุมเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของทุกตัวแปร กับกลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวายในบริบทของประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรสาเหตุได้แก่ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ที่ส่งผลต่อตัวแปรผล ได้แก่ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย โดยผ่านตัวแปรกลางคือการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และมีตัวแปรแทรกคือสมรรถนะทางเทคโนโลยี ผลวิจัยเป็นการแสดงข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อให้ได้ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์

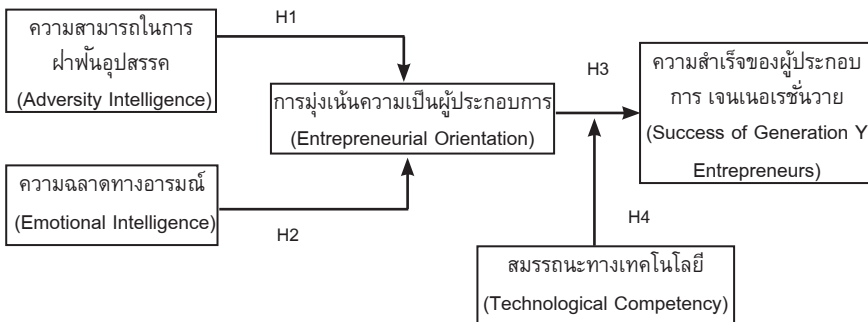
ปัจจุบัน สามารถเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดสอบผลกระทบความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคที่มีต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ
2. เพื่อทดสอบผลกระทบความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ
3. เพื่อทดสอบผลกระทบการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย
4. เพื่อทดสอบผลกระทบสมรรถนะทางเทคโนโลยีที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย สำหรับการศึกษาตัวแปรสาเหตุได้แก่ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีผลกระทบต่อตัวแปรผลได้แก่ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย โดยผ่านตัวแปรกลางคือ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และมีตัวแปรแทรกคือ สมรรถนะทางเทคโนโลยี ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ และสมรรถนะทางเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (adversity intelligence)

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (adversity intelligence) โดย Stoltz (1997) กล่าวถึง ความหมายของความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการนำตนเองให้รอดพ้น เมื่อเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค สามารถแบ่งบุคคลออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ผู้ยอมแพ้ (quitter) หมายถึงบุคคลที่มีลักษณะเลิกความยากลำบาก ชอบชีวิตราบเรียบ ผู้พักแรม (camper) หมายถึงบุคคลที่มีลักษณะเผชิญและแก้ปัญหาด้วยวิธีที่ไม่ยุ่งยาก ยอมทำงานหนักในบางเรื่อง และจะไม่ยอมเปลี่ยนแปลงถ้าไม่มีความจำเป็น กลุ่มสุดท้ายคือ นักปีน (climber) หมายถึงกลุ่มคนที่พยายามทำทุกอย่างไม่ว่าจะยากลำบากอย่างไร ก็จะฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย ในการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญอุปสรรค พบว่า ความสามารถในการเผชิญอุปสรรคมี 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการควบคุม (control) ความรับผิดชอบต่อปัญหาของตน (ownership) การเข้าถึงสภาพปัญหา (reach) และ ความอดทน (endurance) หรือ CORE Model (Stoltz, 2000) นักจิตวิทยาจำนวนมากนำโมเดลนี้ไปทดสอบก่อนรับพนักงาน เพื่อให้ได้พนักงานที่มีความอดทนและอยู่กับองค์กรได้นาน สามารถลดอัตราการลาออกของพนักงานได้ (Kanjanakaron, 2011) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความก้าวร้าวในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคด้านการควบคุม และบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคด้านผลกระทบ และด้านความอดทน และบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยงกับความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์กัน (Bangdrui, 2007)

ความฉลาดทางอารมณ์ (emotion intelligence)

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึงความสามารถโดยธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเข้าใจและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร (Hyun, 2013) การศึกษาของ Hadizadeh, H., and Seyed. (2009) อธิบายองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความมีสติรู้ตัว (self-consciousness) สามารถควบคุมตนเอง (self-regulation) สามารถสร้างแรงขับเคลื่อนตนเอง (self-motivation) มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (empathy) และมีมนุษยสัมพันธ์ (social relationship) ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา Joseph and Newman (2010) ชี้ให้

เห็นว่าในการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ มี 2 โมเดลที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ได้แก่ 1) โมเดลความสามารถ (ability model) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Mayer and Salovey (1993) ประกอบด้วย ความสามารถในการพิจารณาอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น (ability to monitor one's own and others' feelings and emotions) ความสามารถในการวิเคราะห์อารมณ์ (to discriminate among those emotional states) และการใช้ข้อมูลนำไปสู่การคิดและการกระทำที่ถูกต้อง (to use this information to effectively guide one's thinking and action) และ 2) โมเดลการผสมผสาน (mix model) ของ Goleman (1998) เป็นการผสมผสานลักษณะของพฤติกรรมทางสังคม (social behavior) และสมรรถนะ (competency) (Bar-On, 1997) อาจกล่าวได้ว่าเป็นการผสมกันระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ (emotional intelligence) และความฉลาดเชิงสังคม (social intelligence) ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ประกอบการนั้นมีความสำคัญ และมีอิทธิพลเหนือลักษณะส่วนบุคคล อีกทั้งมีความเกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานขององค์กร (Zahra, 1993)

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurial orientation)

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurial orientation) หมายถึง รูปแบบการตัดสินใจ การปฏิบัติ กระบวนการและพฤติกรรมที่นำไปสู่ตลาดเป้าหมาย ด้วยสินค้าที่มีอยู่และการพัฒนาสินค้าใหม่ (Lumpkin and Dess, 1996; Wiklund and Shepherd, 2003; Walter et al., 2006) มีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการพบว่าแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจะจำแนกองค์ประกอบการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ 3 ด้าน ได้แก่ ความมีนวัตกรรม (innovativeness) การทำงานเชิงรุก (proactiveness) และความกล้าเสี่ยง (risk-taking) (Miller, 1983; Covin and Slevin, 1989; Wiklund, 1999; Kreiser et al., 2002; Marino et al., 2002; Messeghem, 2003; Tarabishy et al., 2005) กลุ่มที่สอง นักวิชาการกลุ่มนี้อธิบายองค์ประกอบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความมีอิสระ (autonomy) การมีนวัตกรรม (innovativeness) ความกล้าเสี่ยง (risk-taking) การทำงานเชิงรุก (proactiveness) และความก้าวร้าวต่อการแข่งขัน (competitive aggressiveness) (Lumpkin and Dess, 1996; Dess and Lumpkin, 2005) โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ 3 ด้านตามแนวคิดของ Miller (1983); Covin and Slevin (1989); Wiklund (1999); Kreiser et al. (2002) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เชื่อมโยงคุณลักษณะของผู้ประกอบการเข้ากับกระบวนการพื้นฐานที่ผู้ประกอบการจะต้องเผชิญในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ยังเป็นแนวคิดที่สามารถวัดพฤติกรรมของผู้ประกอบการในองค์กรขนาดเล็ก แต่ละด้านที่ใช้ในการวัดการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีความแตกต่างและเป็นอิสระซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน Lumpkin and Dess

(1996) โดยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย ความมีนวัตกรรม (innovativeness) การทำงานเชิงรุก (proactiveness) และความกล้าเสี่ยง (risk-taking) การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการจัดว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ (Wang, 2008) และจากการศึกษาของ Davis et al. (2010) พบว่า ผู้บริหารระดับสูงในองค์กรที่มีพฤติกรรมกล้าเสี่ยง มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และมีการปฏิบัติงานเชิงรุกในระดับสูง จะส่งผลให้ผลประกอบการขององค์กรเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ (success of entrepreneurs)

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ คือการที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจแล้วบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ แม้ว่าจะเผชิญกับความรุนแรงทางการแข่งขัน และความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อม ผู้ประกอบการที่มีความอดทน มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ต่าง ๆ นำมาสร้างความสำเร็จให้กับธุรกิจได้ (Cooper et al., 2004) ทั้งนี้สิ่งที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของผู้ประกอบการจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดย Gorgievski et al. (2011: 209) พบว่า ตัวชี้วัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความสามารถในการทำกำไร อัตราการเติบโตทางธุรกิจ นวัตกรรม ความอยู่รอดของกิจการ การคำนึงถึงสังคม ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ความสมดุลระหว่างงานและชีวิตส่วนตัว การยอมรับจากสาธารณชน อรรถประโยชน์ของสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ขณะที่ Amit et al., (2000) กล่าวว่า ความสำเร็จมักจะวัดจากสิ่งที่สามารถวัดได้ เช่น อัตราการเติบโตของกิจการ รายได้ ความมั่งคั่งของกิจการ การสร้างความมั่งคั่งในระดับบุคคล ความสามารถในการทำกำไร ความยั่งยืน อัตราการผลตอบแทน การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในประเทศกำลังพัฒนาพบว่าสามารถจำแนกปัจจัยเป็น 3 กลุ่มคือ ปัจจัยทักษะในการบริหารและการฝึกอบรม ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกธุรกิจ และปัจจัยด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมของผู้ประกอบการ (Kara, Chu and Benzing, 2010) นอกจากนี้คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเช่นกัน ได้แก่อายุ เพศ ประสบการณ์ การศึกษา ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความมุ่งมั่นตั้งใจ เอาชนะต่อปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (Islam, 2011: 291) อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาของ Kristiansen, Furuhoft, and Wahid (2003) ระบุว่าอายุของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ โดยผู้ประกอบการที่อายุ 25 ปีขึ้นไปจะประสบความสำเร็จมากกว่าคนอายุน้อย โดยช่วงอายุ 25-44 ปี จะประสบความสำเร็จมากที่สุด Reynolds et al. (2000) อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักจะมีคุณสมบัติประการหนึ่งคือการเห็นช่องทางหรือโอกาสในการประกอบธุรกิจ

(Islam, 2011: 292) ซึ่งจะแตกต่างจากคนที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้ร่วมกับคุณลักษณะอื่นของผู้ประกอบการเช่นการเป็นผู้มีนวัตกรรม สามารถคิดค้นสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถเติมเต็มช่องว่างทางการตลาด ตลอดจนนำซอฟต์แวร์สำเร็จรูป เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้กระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรเกิดประสิทธิภาพ ร่วมกับการปฏิบัติงานในเชิงรุกด้วยการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการด้วยความรวดเร็วก่อนคู่แข่ง และมีความกล้าเสี่ยงโดยยอมรับผลลัพธ์ที่ตามมาภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์ทางธุรกิจที่เหมาะสมเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ โดยผู้ประกอบการจะทำการวางแผนภาพรวม วิเคราะห์ประเด็นสำคัญ ฉวยโอกาสจากสถานการณ์ และการตอบโต้อย่างรวดเร็ว (Frese et al., 2002: 259) ทำให้ผู้ประกอบการประสบผลสำเร็จ มียอดขาย กำไร ที่บรรลุเป้าหมายภายใต้งบประมาณที่กำหนด

สมรรถนะด้านเทคโนโลยี (technological competency)

สมรรถนะทางเทคโนโลยี หมายถึง ความรู้ ทักษะความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในการประกอบกิจการ (Grewal et al., 2001) ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีที่ใช้ในสำนักงาน ระบบสำนักงานอัตโนมัติ สมรรถนะทางเทคโนโลยีมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบการที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูง จะสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มาใช้เพื่อปรับปรุงระบบ กระบวนการทำงาน กิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ (Newbert et al., 2007) เช่น การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การนำเสนอสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ การให้บริการบริหารจัดการบัญชีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป นอกจากนี้เทคโนโลยียังช่วยลดต้นทุนในผลิต และเพิ่มทางเลือกในการประกอบธุรกิจมากขึ้น ทำให้องค์กรปรับตัวได้อย่างรวดเร็วแม้จะอยู่ในสภาวะการแข่งขันที่รุนแรง ก็ยังเห็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจเหนือคู่แข่ง (Prahalad and Hamel, 1990; Real et al., 2006; Alvarez and Barney, 2007; Woolley, 2010) อย่างไรก็ตามความสามารถทางเทคโนโลยีนั้นต้องอาศัยระยะเวลา ประสบการณ์ในการเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เป็นผู้เชี่ยวชาญมีความเป็นมืออาชีพ (Leonard-Barton, 1992) นอกจากความรู้ความชำนาญทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการแล้ว ผู้ประกอบการยังอยู่ในฐานะที่สามารถสนับสนุนและสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมเทคโนโลยีในระดับองค์กร เช่น การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานเอกสารเพื่อลดปริมาณการใช้เอกสาร (paperless) เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร การประชุมทางไกลออนไลน์ เทคโนโลยีในการผลิต เป็นต้น และในระดับบุคคลด้วยการพัฒนาและฝึกอบรมให้มีความสามารถใน

การใช้อุปกรณ์ตลอดจนโปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ช่วยสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างจากคู่แข่งขั้น ก่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่ดี สร้างความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ (Gonzalez-A´lvarez and Nieto-Antoli´n, 2005) จะเห็นได้ว่าสมรรถนะทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการนั้นมีความสัมพันธ์กับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการทั้งในด้านการปฏิบัติเชิงรุก โดยผู้ประกอบการต้องติดตามความเคลื่อนไหวของเทคโนโลยีที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจการ และนำมาประยุกต์ใช้ให้ได้อย่างรวดเร็วกว่าคู่แข่ง ขณะเดียวกันก็ต้องกล้าเสี่ยงในการนำเทคโนโลยีนั้นมาใช้ แต่ความผิดพลาดในการเลือกใช้เทคโนโลยีจะลดลงได้หากผู้ประกอบการมีความสามารถ ทางนวัตกรรมหรือความเชี่ยวชาญชำนาญเกี่ยวกับเทคโนโลยี

ผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย (Generation Y entrepreneur)

ผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย คือคนที่เกิดระหว่างปีพ.ศ. 2521-2543 (Bridgers and Johnson, 2006; Leschinsky and Michael 2004; Weston, 2006) มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากเจนเนอเรชันอื่น เช่น ต้องการเป็นบุคคลสำคัญขององค์กร เลือกองค์กรที่มีความปลอดภัย มีความไว้วางใจในระดับสูงและมองโลกในแง่ดี สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างดี ต้องการประสบความสำเร็จ ชอบความกดดันทำให้ตนเองรู้สึกเก่งขึ้น มีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ (Harber, 2011) จากผลงานวิจัยของ Khor and Mapunda (2014: 9) พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย มีลักษณะดังนี้ 1) ผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย จะทำในสิ่งที่รักเท่านั้น (doing what you love with passion) คนส่วนใหญ่มีความฝันในการเป็นเจ้าของธุรกิจ และมักจะประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย ๆ เป็นผู้ที่ใฝ่ความสำเร็จ ชอบที่จะเห็นลูกคามีความพึงพอใจในการบริโภคสินค้าของตน 2) ทำงานหนักพร้อม ๆ กับใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน (work hard and play hard) โดยคนกลุ่มนี้จะทำงานอย่างเต็มที่ทุ่มเทมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ หลังจากนั้นจะไปพักผ่อนเพื่อให้ร่างกายสดชื่นมีพลังในการสร้างสรรค์การทำงานต่อไป 3) อิสระในการกระทำ (freedom to act) คนกลุ่มนี้ต้องการอิสระในการตัดสินใจ โดยการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง และมีความรับผิดชอบหลังจากตัดสินใจไปแล้ว 4) สร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (building sustainable business with social responsibility) ผู้ประกอบการจะมีความซื่อสัตย์จริงใจต่อลูกค้าเพื่อสร้างความไว้วางใจ รับผิดชอบต่อทันทีเมื่อเกิดความผิดพลาด 5) ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย (using mass collaboration and building collective intelligence) 6) เริ่มต้นธุรกิจโดยใช้การลงทุนต่ำ (testing

business idea with a low-cost start-up venture) ในช่วงเริ่มต้นการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย จะใช้เงินลงทุนส่วนตัว จากเพื่อน หรือจากครอบครัว ในจำนวนที่ไม่มากนัก ไม่นิยมกู้เงินจากธนาคาร ซึ่งหากธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ เขาก็สามารถหยุดกิจการได้ทันที 7) มีความศรัทธาในตนเอง (having faith in yourself) ผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย จะมีความเชื่อมั่นศรัทธาในตนเองมาก ไม่หวั่นไหวแม้จะเกิดปัญหาขึ้น กล้าเสี่ยง มีแรงบันดาลใจเชื่อมั่นในสิ่งที่ทำ 8) เงินไม่ใช่รางวัลหลักที่ต้องการ (money is not the major reward) แม้ว่าเงินจะมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ แต่ไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้มาประกอบธุรกิจส่วนตัว แต่สิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากกว่าคือความมั่นใจในตนเอง การปรับปรุงพัฒนาตนเอง รางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความพึงพอใจของพนักงานที่ได้รับคำชื่นชมจากลูกค้า การสร้างตนเองจากไม่มีสิ่งใดเลย และการใช้ชีวิตที่สมดุล สำหรับการศึกษาศักยภาพของกลุ่มคนเงินเนื้อเรซิ่นวายในบริบทของประเทศไทยมีลักษณะใกล้เคียงกับต่างประเทศ ได้แก่การเป็นผู้ที่มีความฝันที่ชัดเจน รู้และหาโอกาสได้ตลอดเวลา ต้องการสร้างความสมดุลแห่งชีวิต และสนใจเกี่ยวกับนวัตกรรม คาดหวังในเรื่องงานและรายได้สูง กล้าแสดงออก มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถทำหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน และมีความสามารถทางด้านเทคโนโลยี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจึงชอบทำงานเพียงลำพัง (Malee, 2014; Tuntayapinun, 2011)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ สมรรถนะทางเทคโนโลยี และความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย โดยทำการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น จะเห็นได้ว่ามีการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรเพียงบางคู่ และทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ และภายใต้บริบทของประเทศที่แตกต่างกัน ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันการประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นที่นิยมสำหรับกลุ่มเงินเนื้อเรซิ่นวาย กลุ่มวัยรุ่น นักศึกษา ที่มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ขณะที่พฤติกรรมบางประการของกลุ่มเงินเนื้อเรซิ่นวายอาจจะเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลลัพธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ภายใต้บริบทของประเทศไทย จึงนำมาสู่การทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคมีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ

2. ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกระทบต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ
3. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย
4. สมรรถนะทางเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้ประกอบการที่เกิดระหว่างปีพ.ศ. 2521-2543 (Shaw and Fairhurst, 2008: 368) ซึ่ง ณ ปี พ.ศ. 2558 ประชากรจะมีอายุอยู่ระหว่าง 15-37 ปี ประกอบธุรกิจประเภทผลิต คำปลีก และบริการในกรุงเทพมหานคร และดำเนินกิจการมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี เป็นผู้บริหารสูงสุดมีอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้สูตรการคำนวณจำนวนประชากรที่นับจำนวนไม่ได้ (infinity population) (Silpcharu, 2010: 46) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเขตของกรุงเทพฯ ออกเป็น 6 กลุ่มย่อย ยึดหลักตามการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมเป็นไปอย่างมีระบบ และสอดคล้องกับงบประมาณ คน และเวลาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้ กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ กลุ่มกรุงเทพมหานครตะวันออก กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเจาะจงให้เหลือกลุ่มละ 1 เขต ซึ่งเขตที่เลือกคือ เขตราชเทวี เขตบางนา เขตจตุจักร เขตบางกะปิ เขตตลิ่งชัน เขตภาษีเจริญ จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 384 ชุด เก็บข้อมูลจาก 6 เขต ดังนั้นเฉลี่ยเขตละ 64 ชุด ทำการแจกแบบสอบถามตามสะดวก (convenience sampling) ให้กับผู้ประกอบการที่มีช่วงอายุ 15-37 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือ ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรม ทั้งนี้เครื่องมือวิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 12 ข้อ พัฒนามาจากแนวคิดของ Stoltz (1997) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 15 ข้อ พัฒนาจากแนวคิดของ Goleman (1998) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 9 ข้อ พัฒนามาจากแนวคิดของ Covin and Slevin (1991); Wikilund (1999); Kreiser and Davis (2010) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชันวาย มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 3 ข้อ พัฒนามาจากงานวิจัยของ Praween (2011) ข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางเทคโนโลยี มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 4 ข้อ พัฒนามาจากงานวิจัยของ Peerawat (2009) และ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นปลายเปิด

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

โดยทำการตรวจสอบความความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item of Objective Congruence Index) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป และมีการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยอาศัยการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยค่า Factor Loading ของทุกข้อคำถาม มีค่ามากกว่า 0.40 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Hair and et al., 2006) นอกจากนี้มีการหาค่าอำนาจในการจำแนกเป็นรายข้อ (discriminant power) โดยใช้เทคนิค item-total correlation โดยพบว่าทุกข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.40 ขึ้นไป ซึ่งถือเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Johnson-Conley, 2009) และตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) จากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ทุกตัวแปรมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า 0.70 ซึ่งถือเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Hair and et al., 2006) แสดงผลดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าอำนาจจำแนก (discrimination power) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) และ ค่า factor loadings

ตัวแปร	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha	Factor Loadings
ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (AI)	0.536-0.800	0.90	0.707-.0760
ความฉลาดทางอารมณ์ (EI)	0.489-0.752	0.92	0.649-0.780
การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (EO)	0.468-0.740	0.87	0.714-0.832
ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย (SC)	0.566-0.717	0.78	0.645-0.852
สมรรถนะทางเทคโนโลยี (TC)	0.473-0.695	0.79	0.722-0.866

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพรรณนาในการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย และสมรรถนะทางเทคโนโลยี การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เพื่อทดสอบผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถเขียนเป็นตัวแปรได้ดังนี้

$$\text{Equation 1: } EO = \beta_{01} + \beta_1 AI + \varepsilon$$

$$\text{Equation 2: } EO = \beta_{02} + \beta_1 EI + \varepsilon$$

$$\text{Equation 3: } SC = \beta_{03} + \beta_1 EO + \varepsilon$$

$$\text{Equation 4: } SC = \beta_{04} + \beta_1 EO + \beta_2 TC + \beta_3 (EO * TC) + \varepsilon$$

จากสมการทดสอบสมมติฐาน แสดงรายละเอียดของแต่ละตัวแปรดังนี้

AI = Adversity Intelligence (ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค)

EI = Emotional Intelligence (ความฉลาดทางอารมณ์)

EO = Entrepreneurial Orientation (การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ)

SC = Success of Generation Y Entrepreneurs (ความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอเรชั่นวาย)

TC = Technological Competency (สมรรถนะทางเทคโนโลยี)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่หนึ่งนำเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่สองนำเสนอข้อมูลความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา และส่วนที่สามนำเสนอเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	139	36.20
หญิง	245	63.80
รวม	384	100.00
ช่วงอายุ		
15-20 ปี	43	11.20
21-25 ปี	140	36.46
26-30 ปี	113	29.43
31-37 ปี	88	22.92
รวม	384	100.00
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	164	42.71
ปริญญาตรี	200	52.08
สูงกว่าปริญญาตรี	20	5.21
รวม	384	100.00
ประเภทธุรกิจ		
การผลิต	70	18.23
ค้าปลีก	208	54.17
บริการ	106	27.60
รวม	384	100.00
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	74	19.27
10,001-30,000 บาท	191	49.74
30,001-60,000 บาท	94	24.48
60,000 บาทขึ้นไป	25	6.51
รวม	384	100.00
พื้นฐานทางธุรกิจ		
กลุ่มคนในครอบครัวมีพื้นฐาน ในการทำธุรกิจ	195	50.78
กลุ่มคนในครอบครัวไม่มีพื้นฐาน ในการทำธุรกิจ	189	49.22
รวม	384	100.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์/ บริการ		
หน้าร้าน	255	36.90
Facebook	184	26.63
Line	124	17.95
Instagram	70	10.13
เว็บไซต์ของตนเอง	58	8.39
รวม	691	100.00

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.80 และมีช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.46 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.08 ประกอบธุรกิจประเภทค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 54.17 รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 49.74 กลุ่มคนในครอบครัวมีพื้นฐานในการทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.78 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีหน้าร้านเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 36.90 รองลงมาคือ Facebook, Line, Instagram และมีเว็บไซต์เป็นของตนเองคิดเป็นร้อยละ 26.63, 17.95, 10.13 และ 8.39 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ตัวแปร	AI	EI	EO	SC	TC
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	3.95	3.90	3.87	4.00	3.78
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.59	0.61	0.65	0.59	0.70
ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (AI)					
ความฉลาดทางอารมณ์ (EI)	0.81**				
การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (EO)	0.70**	0.73**			
ความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย(SC)	0.44**	0.50**	0.66**		
สมรรถนะทางเทคโนโลยี (TC)	0.12*	0.13**	0.14**	0.05	

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ ของตัวแปรที่ศึกษา พบว่าตัวแปรความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จ

ของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย และสมรรถนะทางเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 0.12 - 0.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเพื่อทดสอบสมมติฐาน
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ตัวแปรต้น	สมมติฐานการวิจัย/ตัวแปรตาม			
	1 EO	2 EO	3 SC	4 SC
ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (AI)	0.697***			
ความฉลาดทางอารมณ์ (EI)		0.731***		
การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (EO)			0.658***	0.664***
สมรรถนะทางเทคโนโลยี (TC)				-0.043
การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ(EO)*สมรรถนะทางเทคโนโลยี (TC)				0.010
Adjusted R ²	0.485	0.533	0.431	0.430
F	61.399***	38.584***	91.309***	97.364***

**p-value<0.05, ***p-value<0.01

จากตารางที่ 4 เป็นผลวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

สมการที่ 1 ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคมีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ($\beta = 0.697, p < 0.01$) โดยมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 48.5 จากผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมการที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ($\beta = 0.731, p < 0.01$) โดยมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 53.3 จากผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมการที่ 3 การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีผลกระทบทางบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย ($\beta = 0.658, p < 0.01$) โดยมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 43.1 จากผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมการที่ 4 สมรรถนะทางเทคโนโลยีไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซิ่นวาย ($\beta = 0.010, p < 0.10$) โดยมีความสามารถในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 43 จากผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

อภิปรายผล

ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคมีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการเงินเนอเรชั่นวายมีลักษณะของความเชื่อมั่นและศรัทธาในตนเอง รักอิสระ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ถึงแม้ว่าจะเผชิญปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลให้ผลประกอบการไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง แต่ผู้ประกอบการจะให้ความสำคัญกับความสุขหรือแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจมากกว่าผลตอบแทนในรูปแบบตัวเงิน ขณะเดียวกันจะมุ่งมั่นในการค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค รวมถึงแสวงหาโอกาสช่องทางในการประกอบธุรกิจ จนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปท่ามกลางความไม่แน่นอนทั้งปัจจัยแวดล้อมภายนอก เช่นสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี คู่แข่ง พฤติกรรมของลูกค้า ที่มีความผันผวนแปรปรวนตลอดเวลา รวมถึงปัญหาและอุปสรรคจากภายในองค์กร เช่น เครื่องจักร พนักงาน วัตถุดิบ ซึ่งถือว่าเป็นสถานการณ์ที่ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องเข้าใจและยอมรับเพื่อหาวิธีการที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Booth and Rocca (2013) พบว่าผู้ประกอบการเงินเนอเรชั่นวาย สามารถบริหารธุรกิจได้ดีแม้ว่าจะเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย ผู้ประกอบการจะมีประสบการณ์และมีความสามารถในการดำเนินธุรกิจมากขึ้น แรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจจะนำไปสู่ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการพัฒนานวัตกรรม เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมทางการตลาด และการปรับปรุงวิธีการบริหารการเงิน ขณะที่ Pirela (2007) กล่าวว่า ผู้ประกอบการจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีทัศนคติที่ดีเสมอเมื่อเผชิญปัญหา โดยมีที่จะเห็นโอกาสและมองเป็นความท้าทาย แม้ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ

ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการจะต้องรับมือกับความสำเร็จและความล้มเหลวขององค์กร ดังนั้นจึงต้องมีความสามารถในการควบคุมตนเอง จูงใจตนเอง ตระหนักรู้ในจุดเด่นของตนเอง ผลประกอบการดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบการในการบริหารจัดการ แตกต่างจากพนักงานประจำ ซึ่งมีรายได้แน่นอนเท่ากันทุกเดือน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลต่าง ๆ เช่น พนักงาน ลูกค้า หรือ คู่ค้า เป็นต้น ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารที่ดี เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์นั้นมีผลกระทบต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับ Hadizadeh et al. (2009) ที่กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกระทบทางบวกต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง สามารถรักษาพนักงานที่มีความฉลาดทางอารมณ์ไว้ในองค์กร

ซึ่งกลุ่มพนักงานกลุ่มนี้จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรได้ เช่น เดียวกันกับผลการศึกษาของ Kasapi and Mihiotis (2014) ที่พบว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นความรู้สึกและความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของกลุ่มคนต่าง ๆ ที่อยู่ ในองค์กร ทำให้สามารถจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ดีในขณะนั้นได้ นอกจากนี้ยังสะท้อน ให้เห็นความมีประสิทธิภาพ ในการเป็นผู้นำและผลลัพธ์จากการบริหารที่มาจากงานในองค์กร ท่ามกลางภาวะวิกฤติ

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ ประกอบการเจนเนอร์เรชั่นวาย ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์การแข่งขันในปัจจุบันมีความ รุนแรง กลยุทธ์ทางการแข่งขันที่ผู้ประกอบการใช้คือการสร้างความแตกต่างให้กับสินค้า หรือบริการ การนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และเพิ่มช่องทางในการจำหน่าย ก่อให้เกิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (Rodrigoa et al., 2013) ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องทำงานเชิงรุก เช่น การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง ความต้องการและพฤติกรรมของลูกค้าในระยะยาว เพื่อนำไปสู่การวิจัยและพัฒนาสินค้า ให้เร็วกว่าคู่แข่ง สามารถผลิตสินค้าที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าอย่างแท้จริง ขณะ เดียวกันต้องเตรียมความพร้อมในการบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร จึงจะส่ง ผลให้องค์กรประสบความสำเร็จมีผลประกอบการที่ดี บรรลุเป้าหมายขององค์กร สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Mutchimsattha (2011) พบว่า บุคลิกความเป็นผู้ ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความ สม่าเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ และทักษะการจัดการทรัพยากร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

สมรรถนะทางเทคโนโลยี ไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้น ความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของผู้ประกอบการเจนเนอร์เรชั่นวาย ปัจจุบัน ถึงแม้ว่าเทคโนโลยี จะเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการที่ไม่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ด้วยตนเอง ก็ สามารถจ้างหน่วยงานภายนอก (outsourc) เช่น จ้างออกแบบเว็บไซต์ จ้างบริษัทด้าน ไอทีเพื่อมาออกแบบและดูแลระบบคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน จ้างพนักงานที่มีความ สามารถในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ มาออกแบบและดูแลระบบในการ ติดต่อสื่อสารตอบข้อซักถามของลูกค้า สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lacity et al. (2010) พบว่า องค์กรที่จ้างหน่วยงานภายนอกเพื่อมาดูแลและวางระบบเทคโนโลยีใน องค์กร โดยผู้ประกอบการจะเลือกดำเนินงานเฉพาะกิจกรรมหลักที่องค์กรมีความ เชี่ยวชาญเท่านั้น ส่งผลให้ต้นทุนในการดำเนินงานลดลง การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ มากขึ้น ขณะที่ผลการศึกษาของ Buranasri (2009) พบว่าการมุ่งเน้นการวิจัยและการ

พัฒนาเพื่อเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีและให้ความสำคัญกับการจัดหาเครื่องจักรใหม่ เพื่อลดของเสียในกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการอยู่ในระดับที่ไม่มากนัก

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงทฤษฎี

ลักษณะของกรอบแนวคิดทฤษฎีทำให้เกิดการบูรณาการแนวคิดความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จในการประกอบการ และสมรรถนะทางเทคโนโลยี ซึ่งสามารถนำมาอธิบายผล กระบวนการระหว่างตัวแปรสาเหตุได้แก่ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค ความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรผล ได้แก่ ความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย โดยผ่านตัวแปรกลาง การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ตัวแปรแทรกคือ สมรรถนะทางเทคโนโลยี ซึ่งใช้ทดสอบกับผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงข้อค้นพบใหม่ที่พบว่าสมรรถนะทางเทคโนโลยีไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย จากการทบทวนวรรณกรรมคุณลักษณะเด่น ที่สะท้อนพฤติกรรมของกลุ่มเงินเนื้อเรซันวายคือความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการทบทวนวรรณกรรมภายใต้บริบทของงานวิจัยในต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ อาจแตกต่างจากบริบทในประเทศไทย โดยผู้ประกอบการที่ไม่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี สามารถไปจ้างหน่วยงานภายนอกมาดำเนินการแทน และเลือกดำเนินการเฉพาะที่กิจกรรมหลักของธุรกิจเท่านั้น จึงทำให้สมรรถนะทางเทคโนโลยีของผู้ประกอบการไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเงินเนื้อเรซันวาย ทั้งนี้ ผู้ที่สนใจสามารถนำกรอบแนวคิดนี้ไปใช้อ้างอิงในการทำวิจัยเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการในมิติอื่น ๆ นอกจากนี้ยังทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไป

2 ประโยชน์เชิงการจัดการ

2.1 หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ สามารถนำข้อมูลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลลัพธ์ของตัวแปรไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการ เช่น หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพด้านการคิดบวก (positive thinking) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค และความฉลาดทางอารมณ์ และหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการออกแบบสินค้าและบริการ ตลอดจนการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ได้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพและประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น

2.2 สถาบันการศึกษาสามารถใช้ผลงานวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น อุดมอดทนกล้า ทักษะคิดเชิงบวก มีความมุ่งมั่น ใฝ่ความสำเร็จ มีเป้าหมายชัดเจน เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีทักษะทางสังคม มีความสามารถทางเทคโนโลยี รู้จักบริหารความเสี่ยง กระตือรือร้น ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และที่เน้นการปฏิบัติ มีการสอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม นำเสนอหน้าชั้นเรียน กิจกรรมจิตอาสา เมื่อจบการศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะมีความพร้อมที่จะออกไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ หรือประกอบธุรกิจของตนเองได้ เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ต่อไป

2.3 ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ตนเองและบุคลากรในองค์กรว่ามีจุดบกพร่องที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ เช่น มีทัศนคติเชิงลบต่อสถานการณ์ที่เกิด ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ขาดทักษะในการสื่อสารและเจรจาต่อรอง และขาดความคิดสร้างสรรค์ จากนั้นหาวิธีการเพื่อปรับเปลี่ยนและลดจุดบกพร่อง ด้วยการเข้ารับการศึกษาหลักสูตรที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ผู้ประกอบการกำลังเผชิญอยู่ เช่น หลักสูตรการคิดบวก การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ตลอดจนหลักสูตรอื่นที่เหมาะสมกับจุดบกพร่องของผู้ประกอบการ เพื่อเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ทำให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ผู้วิจัยอาจใช้วิธีวิจัยแบบผสม (mixed-method design) ด้วยการทำแบบวิธีเชิงปริมาณ (quantitative research) และแบบวิธีเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้วิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้วิจัยเชิงคุณภาพมาเสริมเพื่อขยายความ และเพื่อเพิ่มความลุ่มลึกของข้อมูล ด้วยวิธีการ การสัมภาษณ์เชิงลึก focus group หรือวิธีอื่นตามความเหมาะสม

2. ศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ เช่น ปัจจัยระดับบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ และพื้นฐานการประกอบธุรกิจของครอบครัว ตลอดจนปัจจัยในระดับองค์กร เช่น ความพร้อมของทรัพยากร (resource readiness) ความยืดหยุ่นเชิงกลยุทธ์ (strategic flexibility) การมุ่งเน้นทางการตลาด (market orientation) และศึกษาตัวแปรแทรกอื่นเช่น ความผันผวนของสภาพแวดล้อม (environmental uncertainty) ความรุนแรงของเทคโนโลยี (technological intensity)

3. ศึกษาแนวความคิดการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการของนักทฤษฎีท่านอื่น ที่

อธิบายองค์ประกอบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการในมิติที่ต่างแตกออกไป และศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดจากการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ เช่น ประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

4. ศึกษาในกลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มอื่น เช่น ศึกษากับผู้ประกอบการหรือผู้บริหารแพชหญิง เนื่องจากปัจจุบันผู้บริหารธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเป็นแพชหญิงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ที่ทำให้ผู้ประกอบการแพชหญิงประสบความสำเร็จ รวมถึงกลยุทธ์ในการบริหารธุรกิจสู่ความสำเร็จ

5. ศึกษาปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยเลือกศึกษาเฉพาะเจาะจงกับธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมทักษะความเป็นผู้ประกอบการให้เหมาะสมกับธุรกิจแต่ละประเภท ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแต่ละประเภท

References

- Alvarez, S. A. and Barney, J. B. (2007). Discovery and Creation: Alternative Theories of Entrepreneurial Action. **Strategic Entrepreneurship Journal**, 1(1/2): 11-26.
- Amit, R., MacCrimmon, K., Zietsma, C., and Oesch, J. (2000). Does Money Matter? Wealth Attainment as the Motive for Initiating Growth-Oriented Technology Ventures. **Journal of Business Venturing**, 16(2): 119-143.
- Awwad, M. S. and Ali, H. K. (2012). Emotional Intelligence and Entrepreneurial Orientation the Moderating Role of Organizational Climate and Employees' Creativity. **Journal of Research Marketing and Entrepreneurship**, 14(1): 115-136.
- Bangdruai, P. (2007). **Adversity Quotient, Entrepreneurial Orientation, Human Capital and Success of Accommodation Business's Entrepreneurs in 2004 Tsunami Disaster Area, Thailand** (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค บุคลิกภาพเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทที่พักในเขตพื้นที่ประสบภัยสึนามิ พ.ศ. 2547). Master's dissertation, Thammasart University, Bangkok, Thailand.
- Bar-On, R. (1997). **The Emotional Quotient Inventory (EQ-I): Technical Manual**. Toronto: Multi Health Systems, Inc.
- Batjargal, B. and Liu, M. M. (2004). Entrepreneurs' Access to Private Equity in China: The Role of Social Capital. **Organization Science**, 15(2): 159-172.
- Booth, M. and Rocca, A. D. (2013). Generational Divide: Passion Fuels Perseverance for Gen Y Entrepreneurs; Baby Boomers Stop to Smell the Roses According to American Express OPEN Ages Survey. (2013, Aug 05). **Business Wire**. [Online]. Retrieved December 13, 2015 from <http://search.proquest.com/docview/1417592727?accountid=50150>

- Bridgers, M. and Johnson, H. (2006). The Aging Workforce: The Facts, the Fiction, the Future!, **ASHRAE Journal**, 48(1): 6-9.
- Buranasri, K. (2009). **The Relationship Between Corporate Entrepreneurship, Business Environment And Performance in Medium And Large Size Manufacturing Corporations in the Industrial Estate Authority of Thailand (ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการขององค์กร สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และผลดำเนินงานของสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในพื้นที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**. Doctoral's dissertation, Dhurakij Pundit University, Nonthaburi, Thailand.
- Chueabangkaew, P. (2011). Diversity Management: Human Resource Management Strategy in the Creative Economy (การบริหารความหลากหลายของบุคลากรในองค์กร: กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์). **Executive Journal**, 31(1): 153-159.
- Cooper, N., Estes, C. A., and Allen, L. (2004). Bouncing Back. *Parks and Recreation* 39(4): 28–35. Covin, J. G. and Slevin, D. P. (1989). Strategic Management of Small Firms in Hostile and Benign Environments. **Strategic Management Journal**, 10(January): 75-87
- Covin, J. G. and Slevin, D. P. (1991). A Conceptual Model of Entrepreneurship as Firm Behaviour. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 16(1): 7-25.
- Davis, J. L., Bell, R. G., Payne, T. G. and Kreiser, P. M. (2010). Entrepreneurial Orientation and Firm Performance: The Moderating Role of Managerial Power. **American Journal of Business**, 25 (2): 41-54
- Dess, G. G. and Lumpkin, G. T. (2005). The Role of Entrepreneurial Orientation in Stimulating Effective Corporate Entrepreneurship. **Academy of Management Executive**, 19(1): 147-156.
- Frese, M., Brantjes, A., and Hoorn, R. (2002). Psychological Success Factors of Small Scale Businesses in Namibia: The Roles of Strategy Process, Entrepreneurial Orientation and the Environment. **Journal of Developmental Entrepreneurship**, 7, 3(October): 259-282.

- Goleman, D. (1998). What Makes a Leader?. **Harvard Business Review**, 76(6): 93-102.
- Goleman, D., Boyatzis, R. and McKee, A. (2002). **Primal Leadership: Realizing the Power of Emotional Intelligence**. Boston, MA: Hbs Press.
- González-A´lvarez, N. and Nieto-Antoli´n, M. (2005). Protection and Internal Transfer of Technological Competencies: the Role of Causal Ambiguity. **Industrial Management and Data Systems**, 105(7): 841-856.
- Gorgievski, M. J., Ascalon, M. E., and Stephan, U. (2011). Small Business Owners' Success Criteria, a Values Approach to Personal Differences. **Journal of Small Business Management**, 49, 2 (April): 207-232.
- Goyal, A. and Akhilesh, K. B. (2007). Interplay Among Innovativeness, Cognitive Intelligence, Emotional Intelligence and Social Capital of Work Teams. **Team Performance Management**, 13(7/8): 206-226.
- Grewal, R., Comer, J. M., and Mehta, R. (2001). An Investigation into the Antecedents of Organizational Participation in Business-to-business Electronic Markets. **International Journal of Electronic Commerce**, 5(4): 5-116.
- Hadzadeh M. A., Raminmehr, H, and Hosseini, S. S. (2009). Relationship Between Emotional Intelligence and Entrepreneurial Orientation Among the Employees of Oil Company-Affiliated Organizations. **Journal of Entrepreneurship Development**, 1(4): 139-162.
- Hair, Jr., J .F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., and Tatham, R. L. (2006). **Multivariate Data Analysis** (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hammill, G. (2015). **Mixing and Managing Four Generations of Employees**. [Online]. Retrieved May 4, 2015 from <http://www.fdu.edu/newspubs/magazine/05ws/generations.htm>.
- Harber, J. G. (2011). **Generations in the Workplace: Similarities and Differences**. Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (UMI No. 3462046)

- Hyun Jung Lee. (2013). An Empirical Analysis of the Relationship between Emotional Intelligence and Emotion Work: An Examination of Public Service Employees. **International Review of Public Administration**, 8 (2): 85-107.
- Islam, Md. A. (2011). Effect of Entrepreneur and Firm Characteristics on the Business Success of Small and Medium Enterprises (SMEs) in Bangladesh. **International Journal of Business and Management**, 6, 3(March): 289-299.
- Johnson-Conley, C. D. (2009). **Using Community-Based Participatory Research in the Development of a Consumer-driven Cultural Competency Tool**. Ph.D. Dissertation, University of Washington Graduate School.
- Joseph, D. L. and Newman, D. A. (2010). Emotional Intelligence: an Integrative Meta-Analysis and Cascading Model. **Journal of Applied Psychology**, 95(1): 54-78.
- Kanjanakaroon, J. (2011). Relationship Between Adversity Quotient and Self-Empowerment of Students in Schools Under the Jurisdiction of the Office of the Basic Education Commission. **International Journal of Learning**, 18: 349-360.
- Kara, O., Chu, H. M. and Benzing, C. (2010). Determinants of Entrepreneur's Success in a Development Country. **Journal of Business and Entrepreneurship**, 22(2): 1-15
- Kasapi, Z. and Mihiotis, A. (2014). Emotional Intelligence Quotient and Leadership Effectiveness in the Pharmaceutical Industry: A New Template. **International Journal of Business Administration**, 5(1): 15-26
- Khor, P. and Mapunda, G. (2014). **A Phenomenological Study of the Lived Experiences of the Generation X and Y Entrepreneurs**. 4th Annual International Conference on Business Strategy and Organizational Behaviour.

- Kirkwood, J. (2007). Igniting the Entrepreneurial Spirit: is the Role Parents Play Gendered?, **International Journal of Entrepreneurial Behaviour and Research**, 13(1): 39-59.
- Kreiser, P. M. and Davis, J. (2010). Entrepreneurial Orientation and Firm Performance: The Unique Impact of Innovativeness, Proactiveness, and Risk-taking. **Journal of Small Business and Entrepreneurship**, 23(1): 39-51.
- Kreiser, P. M., Marino, L. D., and Weaver, K. M. (2002). Assessing the Psychometric Properties of the Entrepreneurial Orientations Scale: a Multi-Country Analysis. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 26(4): 71-94.
- Kristiansen, S., Furuholt, B., and Wahid, F. (2003). Internet cafe entrepreneurs: pioneers in information dissemination in Indonesia. **The International Journal of Entrepreneurship and Innovation**, 4(4): 251-263.
- Lacity, M. C., Khan, S., Yan, A. and Willcocks, L. P. (2010). A review of the IT outsourcing empirical literature and future research directions. **Journal of Information Technology**, 25: 395–433.
- Leonard-Barton, D. (1992). Core Capabilities and Core Rigidities: a Paradox in Managing New Product Development. **Strategic Management Journal**, 13: 111-125.
- Leschinsky, R. M. and Michael, J. H. (2004). Motivators and Desired Company Values of Wood Products Industry Employees: Investigating Generational Differences. **Forest Products Journal**, 54(1): 34-39.
- Lumpkin, G. T. and Dess, G. G. (1996). Clarifying the Entrepreneurial Orientation Construct and Linking It to Performance. **Academy of Management Review**, 21(1): 135-172.
- Malee, S. (2014). **HR Diversity Management**. [Online]. Retrieved April 3, 2015. from <http://www.hr.dmh.go.th/hr/news/admin/113255410251.pdf>

- Marino, L., Strandholm, K., Steensma, H. K., and Weaver, K. M. (2002). The Moderating Effect of National Culture on the Relationship Between Entrepreneurial Orientation and Strategic Alliance Portfolio Extensiveness. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 26(Summer): 145-160.
- Mayer, J. D. and Salovey, P. (1993). The Intelligence of Emotional Intelligence. **Intelligence**, 17(4): 433-442.
- Messeghem, K. (2003). Strategic Entrepreneurship and Managerial Activities in SMEs. **International Small Business Journal**, 21(2): 197-212.
- Miller, D. (1983). The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms. **Management Science**, 29(7): 770-791.
- Momeni, N. (2009). The Relation Between Managers' Emotional Intelligence and the Organizational Climate They Create. **Public Personnel Management**, 38(2): 35-48.
- Mutchimsattha, P. (2011). **Entrepreneurial Orientation, Human Capital, New Resource Skill and Business Success of Independent Hotel Entrepreneurs in Bangkok** (บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ ความชำนาญ ทักษะการจัดการทรัพยากรใหม่ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมอิสระในเขต กรุงเทพมหานคร). Master's dissertation, Thammasart University, Bangkok, Thailand.
- Newbert, S. L., Kirchoff, B. A., and Walsh, S. T. (2007). Defining the Relationship Among Founding Resources, Strategies, and Performance in Technology-Intensive New Ventures: Evidence from the Semiconductor Silicon Industry. **Journal of Small Business Management**, 45(4): 438-466.
- Peerawat, C. (2009). **Strategic Focus Through E-Commerce-Based Operations and Performance of E-Commerce Businesses in Thailand**. Ph.D. Dissertation at Mahasarakham University, Mahasarakham, Thailand.

- Pirela, A. (2007). Entrepreneurial Behaviour and Institutional Change: the Dynamics of Building Industry Alliances in Venezuela. **Science, Technology & Society**, 12(1): 113-139.
- Prahalad, C. K. and Hamel, G. (1990). The Core Competence of the Corporation. **Harvard Business Review**, 68(3): 79-91.
- Praween, P. (2011). **Strategic Organizational Creativity of Medical and Cosmetic Businesses in Thailand: An Empirical Investigation of the Antecedents and Consequences**. Ph.D. Dissertation at Mahasarakham University, Mahasarakham, Thailand.
- Pruksanukul, J. (2015). **Gen-Y and Entrepreneurship (Gen-Y กับภาวะผู้ประกอบการ)**. [Online]. Retrieved April 25, 2558 from <http://www.people-synergy.co.th/tank/detail.php?id=5>.
- Real, J. C., Leal, A., and Roldan, J. L. (2006). Information Technology as a Determinant of Organizational Learning and Technological Distinctive Competencies. **Industrial Marketing Management**, 35: 505-521.
- Reynolds, P. D., Hay, M., Bygrave, W. D., Camp, S. M., and Autio, E. (2000). **Global Entrepreneurship Monitor 2000 Executive Report**. Babson College, Kauffman Center for Entrepreneurial Leadership, and London Business School.
- Rodrigoa, M. J., Víctor, J. G. M., and Maria, T. B. R. (2013). Influence of Technological Support, Skills and Competencies, and Learning on Corporate Entrepreneurship in European Technology Firms. **Technovation**, 33, 12(December): 417-430
- Salovey, P. and Mayer, J. D. (1990). Emotional Intelligence. **Imagination, Cognition and Personality**, 9(3): 185-211.
- Shaw, S. and Fairhurst, D. (2008). Engaging a New Generation of Graduates. **Education Training**, 50(5): 366-378.
- Silpcharu, T. (2010). **Research and Statistical Analysis with SPSS (การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS)** (11th ed.). Nonthaburi: S.R. Printing Mass product Co., Ltd.
- Sinha, T. N. (1996). Human Factors in Entrepreneurship Effectiveness. **The Journal of Entrepreneurship**, 5(1): 23-39.

- Stoltz, P. G. (1997). **Adversity Quotient: Turning Obstacles into Opportunities**. New York: Wiley.
- Stoltz, P. G. (2000). **Adversity Quotient @ Work: Make Everyday Challenges the Key to Your Success – Putting the Principles of AQ into Action**. New York: Wiley.
- Sunindijo, R. Y., Hadikusumo, B. H. W. and Ogunlana, S. (2007). Emotional Intelligence and Leadership Styles in Construction Project Management. **Journal of Management in Engineering**, 23, 4(October): 166-170.
- Tarabishy, A., Solomon, G., Fernald, L., and Saghkin, M. (2005). The Entrepreneurial Leader's Impact on the Organization's Performance in Dynamic Markets. **The Journal of private equity**, 8(4): 20-29.
- The Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2015). **SMEs White Paper Report (รายงานสถานการณ์ SMEs ประจำปี)**. [Online]. Retrieved December 13, 2015 from <http://www.sme.go.th/eng/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-year>
- Tuntayapinun, S. (2011). Management Tactics for a Diverse Workforce. **Executive Journal**, 31(4): 59-64.
- Walter, A., Auer, M., and Ritter, T. (2006). The Impact of Network Capabilities and Entrepreneurial Orientation on University Spin-Off Performance. **Journal of business venturing**, 21(4): 541-567.
- Wang, C. L. (2008). Entrepreneurial Orientation, Learning Orientation, and Firm Performance. **Entrepreneurship Theory and Practice**: 635-657.
- Weston, M. J. (2006). Integrating Generational Perspectives in Nursing. **The Online Journal of Issues in Nursing**, 11(2): 1-10.
- Wiklund, J. (1999). The Sustainability of the Entrepreneurial Orientation-Performance Relationship. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 24(Fall): 37-48.
- Wiklund, J. and Shepherd, D. (2003). Knowledge-Based Resources, Entrepreneurial Orientation, and The Performance of Small and Medium Sized Business. **Strategic Management Journal**, 24(13): 1307-1314.

- Wiklund, J. and Shepherd, D. (2004). Entrepreneurial Orientation and Small Business Performance: A Configurational Approach. **Journal of Business Venturing**, 20(1): 71- 91.
- Woolley, J. (2010). Technology Emergence Through Entrepreneurship Across Multiple Industries. **Strategic Entrepreneurship Journal** 4: 1-21.
- Yimsook, N. (2009). **Relationships between Entrepreneurial Characteristics and Small Business Entrepreneur's Success : A Case Study of Plants Decorating Business in Ongkharak District, Nakhon Nayok Province** (ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม : กรณีศึกษาธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก). Master's dissertation, Thammasart University, Bangkok, Thailand.
- Yujarav, S. and Srivastava, N. (2007). Are Innovative Managers Emotionally Intelligent? **Journal of Management Research**, 7, 3(December): 169-178.
- Zahra, S. (1993). A Conceptual Model of Entrepreneurship as Firm Behavior: A Critique and Extension. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 17(4): 5-21.

